

Esy-li spěwal,
Pitnje dželał,
Strowja cze
Eswójbnj statok,
A twój swjatosł
Eradny je.

Es staw spróznj
Naposj móznj
Lubosč ma;
Bóh pał swěrnj
Pšes spāt měrnj
Čzerstwosč da.

Njeh ty spěwalš,
Eswěrnje dželałš
Wšchědne dnj;
Džen pał swjatosł,
Duschi daty,
Wotpoczj ty.

Č njebeš mana
Njeh čji kmana
Žiwnosč je;
Žiwa woda,
Kiz Bóh poda,
Wokšew cze!

F.

Szerbiske njedzelske łopjena.

Wudawa so kóždy sobotu w Esmolerjez knihicziščerzi w Budyschinje a je tam ja sčtwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

4. njedzela po swj. Trojizny.

Žap. st. 4, 23.—31.

Wyšoka rada běšce Jana a Pětra puščežila s tym broženjom a pšikasnju, so njebyštaj dale žanemu cžlowjekej wjazny wo mjenu Jesuša něšto rěčaloj, ani wučžikoj w jeho mjenje. Duž so japosčtołaj k tym swójim podaštaj a pšhipowjedastaj jim, sčtož běchu wyschšchi měšchnizy a starschi k nim prajili a sčtož běchu woni jim wotmolwili. Žaneje mjenšcheje křoblosče, hačž wonaj staj počasloj, njenamakachu tež pola wošady; město teho so bychu so nastróžili, džiwajo na so pšhiblžowaze pšhesčěhanje, posběžechu woni swój hlób w jenej myšli k Bohu, wot njeho žebi móž a wutrajnosč wuprosžecž. Šdžež tajka radosč k modlitwje wošadu napjelnuje kaž kóždeho jenotliweho, kaž to dobyt k ja wschitkich!

Wobrocžmy so w horju a srudobje w modlitwje stajnje na Boha.

- Pšchetož:
1. bjes jeho wole žana wloša s nascheje hlowny njepadnje;
  2. jeho hnada je w klabnych šylna;
  3. a wón naž pschezo hiščeje napjelni se swójim duchom.

1. Młoda kšesčizjanska wošada s teho, sčtož běšce japosčtołow trječilo, derje čujesche, so cžežke cžakny na nju cžakaju wusnacžža Jesuša dla. Wty tajkich pšhesčěhanjow so bojecž njetřebamy nascheje wěry dla, tola mamy ju w tyschnosčach wopokasacž, dokelž stare kšesčizjanske

prawidlo pschezo hiščeje płaczi, so mamy psches wjele tyschnosčow do Božeho kralestwa nuts hičž. Stajimy-li so w tajkej tyschnosčzi modlo pod pšikrym wschedomóžneho, kiž je njebo a semju a morjo a wschitko, sčtož w nich je, cžinił, kač čujemy so to derje wukhowani: njeje tajke wěrjaze pohladanje k njemu wjele lěpsche hačž próšne štorjenje a žalosčjenje, kotrež móže jenicžny křoblosč podcžiščecž a wscho pohóršćicž, dokelž my s teho dobry trošht cžerpamy, so hdyž jeho wóčžko nad nami wachuje a jeho ruka naž wobarnuje, so nam bjes jeho wole to najmjenšche štač njemóže. To pokasuje nam Jesušowe žiwjenje, teho žalbowaného, na kotrehož so so šhromadžili Herodasch a Pontius Pilatus s pohanami a s Israelskim ludom, so bychu cžinili, sčtož twoja ruka a twoja rada je prjedy postajila, so by so štało. To předuje nam Lutherowe žiwjenje, na kotrehož staj so bamž a kžezor šjednocžikoj, teho šwědka ewangelškeje wěrnosče podcžiščecž a jemu tola ničžo cžinicž njemóžestaj, dokelž běšce pod pšikrymom najwyschšcheho. Duž je krasnje spěwacž: Jed'n twjerdy hród je naš Bóh šam!

2. Modlitwa kšesčizjanskeje wošady w Jerusaleme ma tajke wyšoke myšle, so móže nam s pšikladom byčž. Woni njeproscha naprjedy wo wotwobrocženje, cho, hdyž by to tón Anješ w swójem radže hinał wobsamknył a hiščeje wjele mjenje, so by ruku wupšhesčreł njepšhesčelow šnicžicž: derje pał, so by psches swójem hnadu w jich klabosčzi šylny był a swójim šlužobnikam dał, so bychu se wschej křoblosčzu jeho šłowa rěčeli a psches nowe zejchi a džiwny Jesušowe mjeno pschekrasnili, w kotrymž

dyrbja wschitzu sbóžni bječ. My dyrbimy hiščezje nětotru kroczel do prědka činicz a nasche duchowne žiwjenje dyrbi so rošwivacž, hač so w swojich modlitwach tał wyšoko posbėhnyemy, so bychmy pschisporjenje Božeho kralestwa prjedy nascheho derjehicža stajili; njechamy so psches tole pschirumanje čim wjetškej horlivosczi pohnuć dacž? Wołajmy so k njemu w pónacžu nascheje šlaboscze, potom so wón psches swoju hnadu w naš šylny wopokaže, wón budže nam prut a kij a budže naš dostojnych činicz k wschemu, sčtož móže jemu k čjesczi, nam a druhim k sbožu šlužicž. To je prawy šredk, so jako Jesušowy muczownik w naschich bėdženjach wopokafacž a tež druhich psches naschu wobstajnosć we wěrje pošylnicž.

3. Wschudžom pať, hdžež so wěra a modlitwa sjednocžitej, tón Anjes pschezo hiščezje šwojeho šwjateho Ducha wulwa: kaž bėšche to sa modlazu šchescžijansku wošadu wotmolwjenje wot horkach, wón jeho tež na naš dawa, hdžž šmy we wěrje wobstajni w modlitwie. Wón čžyl k polnosćžu swojeho Ducha kóždeho šwojeho šlužownika wuhotowacž, so bychmy dale a bóle jeho šłowo k wješelosćžu pschisporjedali, so by nasche džělo podarmo njebyło w tym Anjesu; wón čžyl jeho bohacze wulecž na žyłu wošadu, so by sbóžnych činjazu móž ewangelija na šebi šacžula a dostojnje po nim šhodžila. Wschudžom, hdžež Boži duch duwa, hiba so tež nowe žiwjenje, so by Šhrystuš w naš wožiwil, nascha Boža šlužba była modlenie w duchu a wopravdže, my bóle a bóle šhromadžisna šwjatych bywali. To šebi dženska wuprošymy: wuššyšč naschu modlitwu Jesom Šhrysta dla. Šamjeń.

Ranischi spěw.

Se šłódkich drěmkow stanu,
We měrje šchewjeny,
Duž šhwalbne spěwy čžahnu
Mi k wješ'lej' wutrobny.

Ty móž a derjehicze
Nam šlabym darjesche.
Ty džesche: „Š měrom špicze
A strowi stawajcže!“

Nětk radošč, žohnowanje
Na wschitko roššywasch,
A wschemu žiwe ranje
A nowy wodych dasch.

O Božo, jašne steja
We roššy šahony;
A hdžež mi wócžka džėja,
Šsu tvoje dobroty.

We hajkach a we lěšju
Chor tebi šaspěwa,
A k njeju kwětki nježu
Čži wopor wonjenja.

Tež my toh' Anjesa šhwalmy
We žylym žiwjenju;
A šhwalobne jom' psalmy
Nječ nasche škutki šu!

Kruschk k najšarscheho šwětneho pišma.

(Šłóncženje.)

Mjes wschěmi pať je najččasčischo šlawjeny „Šndra“ t. j. Bóh deščezja jako šdžeržer šwěta, jako wschěch štworjenjow šeziwjer šchězědry, jako Bóh móžny, kiž pina róšno njebo a šemju, mrocžele

wodži a šrosčjenja dawa na šemi a ludžom rošom a šbože, šprawny šaplacžer dobrym a šlym.

„O Šndra žadny nje!“ tať mnohi praji, —

„Šchto hdy joh' wohlada? Šchto budžemy jeho čjesčicž?“
Tať mēnklowazemu wotmolwi pschibóh:

Tu šym, o mēnklerjo, mje wohlej tudy!
Šlaj, prawi k radoščžu mje posbėhuja;
Do šmjercze šaražuju bjesbóžnikow!

So tajkim wschitzu jemu spěwaju:

Šhwalcže šhwalbhódnoh' Šndru,
Tom' hospodarjej šaspěwajcže,
Najbohatschemu dobywarjej;
Joh' čjesczi wschitko, sčtož je žiwe,
Joh' počjescžuje se škutkami;
Šndra je, kiž wušwobodži!

Wschitzu ludžo, wschitke ludy
Ššlawja Šndru se spěwami,
Ššlawja jeho k šhěrlušchami.
Kiž najlěpsche kubla dawa,
Dawa šbože k wojowanju,
Dawa možy k dobywanju.

Wón nasch wodžer čžyl naš pschewjescž
K sbožu šłowotny na šodžach, —
Šndra na wschěch nješchecželow!
Šomhaj k twojim wušchewjenjom,
Šokaž puć nam dobročžiwje
A naš k šbožownosćži pschewodži!

We wschšchim jašnym njebjeskim kralestwie roššawaju so po Šikwědže wjazore bójšte možy a bječja n. psch. Šurja = šłónzo, Šžas = gr. Šos t. j. šerja, Šužan = šeziwjer, Wžnu = škutkowar (Wžnu pať je jenicžki, kiž je tež pošdžischo w „trimurti“ t. j. w Šinduskej božej trojizy šdžeržany wostal). Wšche tych wschěch a nad nimi wschěmi knježi jako bóh wjeršchny „Warna“ = wobpschijer šwěta — gr. „Uranos“ je šwojimi nješmjertnymi pomožnikami: Ancž = wudželer, Dajža = šhmany, Bagha — šł. Šog = šchitowar atd., kiž bėchu pschimjenowani: „angiras“ — gr. angeloi — šwj. jandželjo. Wo tym wjeršchnym pať spěwa Šikwěda:

Wulku mudrosć šjewja jeho škutki:
Waruna šłóncžku puć je pschisporafal,
Šo žolmje žolma šchumjo wody lija, —
Wón čžaham twori dolholětne jich doby,
Še wodži jako žřebiz šwoje šobly.

A nastupajžy jeho wschehowědomosć:

Wón šedžbliwje wscho pschewidži na šwěcže,
Kaž hospodar, hdyž bliško pódla šteji;
Šchtož škradžu čžini so w najpotajnišchim šucže,
Še wschitko bohám wědome a šjawne.

Šchtožkuli šhodži, štoji, škradžu lašy,
Šchtož šhowanku šej' pyta abo čžěka,
Šchtož dwaj šej' škradžu šedžo šradujetaj,
To Waruna tež ššyšchi jako ššeczi.

Kaž šemja Warunowa je toh' škala,
Najdalsche šónžy njebjja šu tež jeho;
Šlej, wobě mori tej stej jeho šedžbi;
Tať tu w šapžy wody wón tež bydli.

Čžyl dale šchěrošcže njebjja šhwatacž,
Ša njebych wušchol Warunej tom' šralej;
By k njeješ pschisšli jeho wobhonjerjo,
Kiž k tyšazorym wócžkom šwět pschewidža.

Mjes šemju sčtož je a mjes njebjškami,
To pschepyta, to šnaje šral Waruna;
Wón licži čžłowškich woczow mišotanje
A džerži wscho, kaž ššitku šracžk, w ružy.

Kajka pobožnosć namata so tudy na 139. psalm a druge biblište wuprajenja! — Kať wjele podobneho na biblište „Tohu wa bohu“ wo špocžatku šwěta podawa Šikwěda w 10, 129 n. psch.:

Tu njebe bytnosce, niz njebytnosce,
Niz mrócno žane ani njebo nad nim.
Dže hiba so schto a po czejej woli?
Bě woda juž a hlubocžina bjes dna?

Niz smjercze ani njesmjertnosce bėsche,
Džen njebe hšcže dželeny wot nožy,
Pať jeno dycha bjes nēczejoh' ducha
Šsamlutki duch a niczo njebe nad nim.

We mroćocze bě mrócno ponurjene,
We spocžatku wscho w mjerwoje žolmowasche,
A pustota bě na wschém žolmowanju,
Pšches czoplinu pať jeno doby ducha.

Šso pocža hibacž w nim přeni nahon,
Šso hibacž přenja schtricžka žiwoh' ducha.
Šwjast hycža wušlědži w njebytnosce,
Šchtož mudry i rošbudženjom pilnje bada.*

A přeti psche wscho pscheczeže so nitka:
Šchto dha bě deltach abo schto bě hortach? —
Tu wótzowjo a tamle bójste mozy;
Tu domišna, — ja tamnym požadanje. —

Dosež na tym, šnadž hižo i teho so spósnaju bohate ašo-
nanžy a podobnoscež šikwědy na nasche šwjate pišmo, so pať tež
spósnaje, so je — kaž linješ-li čistju wodu do šudobja, čím dlěje
steji, čím wjazy so nakyda njerjada — pschirunasch-li šikwědu
i posdžischimi wědami a i nēczišchej šinduskej pschiwěru, so je
čłowjestwo i přjódka mjele bliže stało pschi prawej wěry do
jeneho Boha, dnžli posdžischo pohanski šwět. Bóh dať, so by
nasch nēczišchi narod kroczele nječžiniť do šady, ale i lěpschim do-
předkarštwom (Šhil. 3, 13) šapomniť, schtož i požleda je, a stejal
šwěru sa tym, schtož i přjódka je!

Dónt stareho kandidaty.

Běch hižo 39 lět stary w lěcze 1806 džen 23. junija a bydlach
we wjetšchej wšy w Delnjej Šuzižy pola šwojeje starušcheje
maczerki na jeje wumjeńtu w niškej malej stwiczcy. Šato rano
wózucžich, šalincžachy šwony bliščeje žyrtwoje: bě njeđzela. Běch
jara šrudny, so dopominajo, so budu nalěto hižo 40 lět a pschezo
hšcže žaneho šastojństwa — bjes možnosce do mandželstwa
štipicž. Šjenišchi džěl mojeho žiwjenja bě šaschol, a ja pschezo
hšcže niczo njeběch, hacž wulžy wučženy magister, šhudy kandi-
data. Šóždy mje šhwalesche, šóždy mějesche mje rad, ale nichto
mi njepomhasche. Drušy, kotřiz so njeběchu tak prózowali kaž ja,
běchu šbožownišchi; mějachy šastojństwo, mějachy mandželstu. Ach,
mi pať běchu šaschle wschitte raje mlodošcže, mi špadowachu wschitte
šony rjaných šlotých čašow! Šóže šcžeja, šóže šwjadnu kaž we
štwórbje, tak we naschim žiwjenju. — A wboha šilžka! Šež wona
dyrbjesche wučžecž, kaž rjana šwětka na wškofej horje, hđžež nje-
šnata je šwojimi pschynymi šcženicžkami čłowjestwe wócžko wofšewicž
njemóže. Ššulšy štipicžu mi do woczow, jako so na nju dopom-
niť. Šilža bėsche hižo 11 lět moja šlubjena njewjesta. Šělna
a pobožna Ššerbowka bėsche wopuschžena a šabhta na šwěcže,
runje kaž ja. Na mnje wona — hižo 28 lět stara — jenicžy
čakasche.

Wschitto to pschemyšlowschi běch so šwobleťal. Š dobom so
šaklapa. Šistnik šastupi. Šulki a czežki list mi pschepoda; dyrbjach
40 pjeněžkow sa njón šaplacžicž — žadny to šnadny wudawť
sa šhudy kandidatsku móschen. Ša wotewrich list a čžitach —
čžitach, a mojej wocži buschtej polnej šylšow. Šoložich list —
čžitach i nowa. Šilža, o šilža! Šchto moje šbože wopische?!
Šajka radošcž, šajke wješe! Šrecž čžekaju čžemne čžahy, šonz
na wscha nusa, wscho horjo, šóžowy wotewrja so pschichod pschede
mnu. Šadžech na kolena, pošhilich šwoje čžolo a plakach přenje
šylšy njewuprajomneje radošcže we šwojim žiwjenju, džakowach so
Bohu i žylej wutrobu sa šajku wulku šnadu a dobrotu. Šist bėsche
mjenužy wot jenicžeho pschecžela, šararja bliško Šudyschina w
Šornich Šuzižach. Šemu bėsche so ššoncžnje radžilo, jenemu hrabje,
jemu pschecželnemu, mje naležnišcho sa šararja porucžicž. Šo

* Šadacž = šorschen.

tutym lišcže móžach so i wěštosčju nadžecž, so tamne město dostanu.
Š temu mějach hšcže nadžiju, so mje, kaž mi mój pschecžel
pišasche, knjes hrabja sa wučerja šwojeho jenicžeho šyna wušwoli
a so so psches to, schtož bě w špocžatku mojeje šilže dla jara
wážne, moje dofhody hšcže pomyšcha. 15. oktobra dyrbjach
i wěštosčju do Šipška pschicž, dofelž tehdy knjes hrabja, wot
pučžowanjom so wróczo, psches tole město jěđžesche. Šam čžyšche
mi šjewicž, hacž mje sa šararja wušwoli, a hdy móžu nowe šastojństwo
nastupicž. Šofazija, wot hrabje podpisana, ležesche hižo w lišcže.
Šať bėsche njenadžijy moje 15-lětne žadanje dopjelnjene.
Běch wěšty, so šym šrudne čžahy ššoncžnje pscheminyl. Šowa
radošcž ššhadžesche we mni, radošcž, kotruž njemóžach wuměricž.

„Džen mojóh' hycža halle šwita
A duch a mozy wózucža.“

Šofaziju w ružy bėžach hnydom i šwojeje šilži, kotraž šonz
nascheje wšy bydlešche. Ša namafach ju šamu. Šona so džiwasche,
jako mje wuhlada. Čžyžy ji šwoje wješele wupowjedacž, tola
žaneho šłowcžka wuprajicž njemóžach. „Šajke nješbože dha je
Šebje podeschto?“ woprašcha so ššoncžnje šilža šyššniwoje. „Ach
šilža, ach šilža!“ wuprašnych, „šrudobu a tšchnosčž drje šym
šwucženy, tola wješele a radošcž je pola mje ředko i hšcžom.“
— „Wješele? Wješele? ššofumich prawje?“ woprašcha so šilža,
a wutrobna, džecžaza radošcž šajšjesche so w jejnym woblicžu.
Šať rjana hšcže moja šilža ženje byla njebe. Ššchepodach
šwojeje pschecželnizy list. Šona čžitasche. „Ša du i tobu, hđžež-
šuli čžesch“, wotmolwi ššeschnje a plakasche šylšy wješełojcže.
Běchmoj šbožownaj, kaž jandželjo. Ššchaf namaj nětko žiwjenje
polne šóžow šakčžewasche.

Šróža, štrach a šarošcže bėchu šabhte. Šako hšcže powjedachmoj,
i nowa šawoni, a tež mój džechmoj so Bohu džakowacž, so bě
naju proštwu dopjelniť. Šať derje namaj bėsche, jako šwony rjenje
šwoje šajšne šynki psches pola a šona ščelechu a jako i tšžaz
ertow móžnje ššerlušch šhwalby sa džakny wopor šakšincža!

Šaj, ššincžcže, šwony ššincžcže,

A hracže pscheczele.

Š šyncžcže, ššohy, ššyncžcže

Šam rjane ššerlušche. — —

„Šso šamo rošumi“, prajach i žyrtwoje šstupajo, „do šarškeho
domu nješastupajo hjes mandželškeje. Šrežbam dobru, šwěrnju
ššopšow. Ššches tebe dyrbi so tamny žyrtwo dom sa mnje do
pschecželneje domowiny pschewobrocžicž.“

Špschecželeny mi bur, kotrehož džecži bėch wučžil, čžyšche
mi šwój lóžki wušyl i pučžowanju do Šipška počžicž, schtož
i džakom pschijach.

Bėsche runje jara njeměny čžah. Ššcho bě na bitwu hotowe.
Šruski kral štejesche w Ššuringškej je šwojim wójštom pschecžowo
móžnemu ššěžorej Ššapoleonej. Ša to wschitto moja šilža a ja
mało šedžbowachmoj. Š Šarlinje bėchu wschitžy pschewědčeni,
so Ššanzowšoj došpolnje ššicži hnydom šako psches Ššhein ššofnu.
Šo bych přeni byl, šž ššawu ššruskeho wójšta ššanoscha, bėch pschezo
do předka pječž a dwazecži ššerlušchow wudželal, w kotrychž ššwawne
bitwy a móžne dobyčža našcheho wójšta ššwalach. Šať mějach šš-
šóždemu ššerlušchej jeno wješ abo měštacžko pschistajicž, hđžež bě
so bitwa ššila. Ššadžijach so, so mohł sa tute tak ššwalobne
wójške a dobyčžerške ššewy wot nakładnikow něšchto ššow hšwonnow
došacž. Ššchi pučžowanju do Šipška, so rošumi, nješmėđžach ššoton
wážny rukopiš ššahycž. Ššnano móžach tam hižo přenje čžišcžecž
dacž.

15. winowza dželich so wot šwojeje lubeje ššilže. Ššewjedžach
hšcže, tak wulžy nješbožowny bě ššoton dženi sa Ššušow. Šehdy
woprawdže njebych hšcže wěrit, so je Ššapoleon pola měšta Ššeny
jich žyle wójšto ššil a ššanicžil. Ššaž rucže so i Ššipška domoj
wrócžich, dyrbjesche ššwaš hycž, a na to čžyžy se ššwojeje ššilžu
hnydom nowe ššastojństwo nastupicž.

(Ššotracžowanje.)

Sprawnosčž so dani

abo

Ššepje mało i čžesčju,

Džšli mjele i lěcžu.

Š Ššromizach bydlešche Ššurbanž Ššurij, ššhudy muž, šš-
mėjesche žonu a čžrjódku džecži ššewicž. Ššworny pať bě, to
wschitžy wo wšy wjedžach. Ššeho dla, hdyž mějachy ludžo něšchto

w miesięce wobstaracz, dha woni Surja póbłachu. Sedyn dzeń bęsche jeho wjekny knjes t hebi sawolal a prajil: Surjo, dži hnydom do města, a wobstaraj mi tam tele listy. Surbanez Surij poda ho na pucz a dżęsche wjekeln po drósy do města. Wón be dobrý pęschł a njedzerzęsche ho horje. Na puczju jemu wšhelke myhle pšches hlouu dżęchu. Wohebeje spominasche na tón drohi czaš, so ho dżęci doma bóle ja khlěbom prascheja, dżli ludžo ja dżęlom, a so ma drje nóž w saku, nicžo pak t kranju ja wohe dżęci. Haj, w tym czašu be něotra nanowa a maczerna wutroba starosczjwa a tu próstwu: nasch wšchědny khlěb baj nam dženša, něotryžkuli nutrišcho sdychowasche dżli hewał. Tak ho tež Surbanez Suriej dżęsche na puczju do města; wón tu shtwórtu próstwu nutrie spěwasche a pšchi tym na žonu a na dżęci myhlesche a na hwoj žoldt, kiž mōznje schczowlasche, dokelž be prósný.

Haj wšchat! prajesche wón na jene dobo a shtilowschi ho posběže mały swjast, do mōdreje papjery sawaleny, a na kotrymž stejesche: 100 tolet papjerjanych pjenjes.

W přenim wotomiknjenju ho myhle radoscze w nim hibachju a wón pšchi hebi rjekny: hdyž je nusa najwjetšcha, je pōmoz najbližicha, — 100 tolet — nětk by ty bohatty muž; — tak wjele hišcže ženje mēl nješky. Ale w bližichim wotomiknjenju shtynwšchi ruzny ho modlesche: njewjedž naš do spytowanja. Shwiltu wón tak smērom stejesche a pšchi hebi myhlesche, tón, kiž je pjenjesy shubil, je tež wēscze trjeba. Sa bych chzyl, so bych je jemu saho dacž mohł.

Surbanez Surij ho wšchudžom roshladowasche, ale nihto tu njebe, kohož by ho prashecž mohł, hacž je něšto shubil. Duž tynny wón tu papjeru do saka a dżęsche dale. Za pak jeho palešche kaž helski woheń a spytowat pšchezo saho t njemu stupasche a chzysche jeho naręcžecž: shtowaj hebi te pjenjesy, te mōža tebi wjele pomhacž; tak mašch hnydom khlěb ja hebe a ja žonu a dżęci, a tón, kiž je te same shubil, mōže je wēscze parowacž. Wón pak pšchezo saho ho modlesche: njewjedž naš do spytowanja.

(Pōtracžowanje.)

Njedžela a swjaty dzeń.

Ruby Bóh je s njebež prajil:
Schęscž dnjow, cžłowcže, shtym czi stajil,
Na tnych prózuj ho a dżęłaj —
Ssedmy te mšchi khdž a spěwaj:
Čęscž mój dzeń a hlouo swjate,
Twojej duschi t sbožu date;
Schtož by klyšchal njedželu,
Duschi khlěb je w tydženju.
Schtož to njecha, — žohnowanje
Najlępsche ham hebi kranje;
Tole, lube dżęczatka,
Sapiscže do pomjattka!

Wšhelake s bliska a s daloka.

— Sańdženy tydžen swjeczęsche Draždžanske hloune towarštwo Gustav-Abdolskeho wustawa w Budyschinje hwoj lętuschi swjedžen, na kotrymž ewangelske žiwjenje, w naschim měsęce knježaze, na najrjenscho na sjawne stupi. To bęsche kšchesczjanske žiwjenje w najwyschichim smyhle; ho njejednasche wo pšchimanje katholickeje zyrkwje, ale wo luboscž t rospřschentym wěrybratram w wutrajju; ho njesbērachu pjenjesy, s kotrymž by ho njewěra pšhestupjazych katholicich mytowala, kaž ho nam porokuje, ale dary luboscže ho dawachu ja pōpynjenje ewangelskeho žiwjenja, hdžęzkuli ho hiba a pomozny hlada. We wšchěch ręcžach a swjedženstich předomanjach bu to w jenym duchu wuprajene. Ewangelska zyrkej ho nježivi s hidženjom Romskeje zyrkwje, ale s knjesowym cžistym ewangelijom. Bóh je s nej — a my hmy tež kšchesczenjo! Wjele duchownych s bliska a s daloka a wjele pšcheczelow dobreje wězy bęsche ho hjo pōndželu wjeczor w „kronje“ jeschlo, hdžęž ho Draždžanske towarštwo witasche a duchownaj s wjeczorneje Pruskeje a s Pōsnanskeje wo hubjenych wobstejnoscžach w hwojimaj rospřschentymaj wošadomaj ręcžęschaj.

Wutoru dopoldnja wotewri knjes wyschšchi konsistorialny radžicel D. Dibelius hlounu shtromadžisnu s modlitwu t Bohu. S jeho sahorjeneje postrowjenskeje ręcže, w kotrejž wón na Jana Bjedricha

Wulkomyhšlneho potasa, kiž ho runje pšched 400 lętami, 30. junija 1503, narodži, budž jenož wusběhnjene, so je 2092 wošadom we wšchěch krajach, kotrejž chzedža wšchitke podpjerane byčž. Tón křocz ho 36,700 hr. wullich a mjenšich podpjerow rosbžęli. „Wulki dar“ (7000 hr. a t temu hišcže 3271 hr.) dosta Sackelsdorffsa wošada w Sobrslich horach. Popoldnju bęsche zyrkwinski konzert. We wjeczornej shtromadžisnje, na kotrejž ho tež našchi Sserbjo, kaž hjo wjeczor prje n, w nadobnej licžbe wobdžęlichu, duchowni s diasporu (s rospřschentja), jedyn po druhim wo nusy a pšchescžęhanju ewangelskich wošadom mjes katholicimi ręcžo, hwočęenje wo mozy ewangelija wotpōložichu.

Kaž wutoru wjeczor, tak saklincžachu tež hrijedu rano w 7 hodž. swony ewangelskich zyrkwjom, so bychu ludžom hlouny hwočęęstki džen pšchipojedale a na kemsche pšohyle. W 9 hodž. cžęhujechu męschęzanske a židowske dżęci do Božeje klyžby ja dżęci do Marijneje Marcžineje zyrkwje, w kotrejž knjes wyschšchi konsistorialny radžicel D. Dibelius předomasche. S dobom pjenjesche ho Michalska zyrkej se hberštimi kemschertjemi. Tež knježa wuczerjo s přenimi rjadownjemi Wulkowjelskeje, Burkčęzanskeje a Ssolcžanskeje schule bęchu pšchichli. Zyrkwinski khor pod wustojnym nawjedowanjom knjesa kantora Kaplerja spěwasche: „Pšchindž, hwojaty Ducho, s njebež t nam!“ Sswjedženstki předar, knjes farar Mrōsaf-Hrodžischęzanski, saožujo hwoje předomanje na Jes. 49, 15, hwočęęstkeje wošadže pšchwoła: „Ewangelska zyrkej, njesapomit hwoje dżęci w zusbje! 1. Pōstań, so by ty pōpynila te sbytkne dżęci w zusbje! 2. dopomhaj t žiwjenju tym nowonarodženym dżęčom, kiž chzedža žive byčž!“ Mjes wjazornymi hberštimi duchownymi, kiž s wošadu hnuzajemu předomanju pšchipošluchachu, bęschaj tež knjes duchowny Herrmann s Nowomęsta pola Ziserlich hōr a knjes Ulbič, ja kotrejž wošadu ho kollekta sberasche. Našchi ja wšchitke dobre skutki stajnje wopornimi Sserbja darichu 281 hr., w kotrychž je sberka Ssolcžanskich schulstich dżęci, 5 hr. wucžinjaza, wopšchijnjena. — W Pětrowskej zyrkwi saoži knjes farar lic. theol. dr. phil. Küling s Lipska, kotrehož nan je w lęcze 1880 na Budyskim Gustav-Abdolskim swjedženju předomal, hwoje mōzne předomanje na Jana 4, 35—38 a wuwjedowasche: „Pōsběhncže hwojeje woczi a pohladajcže do pola Gustav-Abdolskeho towarštwu! 1. do bohacže žohnowaneho hwyneho pola, 2. do žohnowanja pōlneho žnjoweho pola.“ Kollekta wunjebe 659 hr. 66 np. Mjes darami, kotrejž ho pšched Božim wōltarjom we wulkeje licžbe pšchepodachu, bęsche dar hberšlich wošadom najwjetšchi: 1000 hr. Bóh saplacž Sserbam jich pšchi wōlbach a nětko pšchi rjanym zyrkwinyh swjedženju wopōlasanu hwoeru a wěru a sžertžju jim dale! Hamjeń.

— Knjes kantor Hatnik w Bukezach 1. oktobra na wumjeńt dže. Duž ma ho město w bližichim czašu s nowa wobšadžicž. Město je jene s najlępschich zyrkwinskih wucžęstich městow.

— Knjes kandidat Wiczas s Pšchichęz je s přenim julijom jako wucžer w Bislopižach wustupil, so by ho na hwoje pruhowanje wōlbokhmanoscže pšchihotowal. Wón po hwojim pruhowanju jako duchowny do Łupoje pšchindže. To je jara swjekelaze, so Łupjanska wošada w blisim czašu saho hwojeho duchowneho dostanje.

— Našchi Sserbja hu ho pšchi wōlbje jako Sserbja wopōlasali — jako kralohwěrný lud. Pšches Sserbow je Grāfa w Budyschinje dobył a tež hrabja Arnim w Pruskej Łužizy. Wshchnosč je s nowa nashonila, so mōže ho na hwojich Sserbow spušcžęcž.

Daliske dobrowólne dary ja wohe armeniske hrotu.

S Katicžanskeje wošady:

N. N. s N.	5 hr.
N. N.	7 "
Pšchipošlane. N. N. s B.	10 "

hromadže 22 hr.

W mjenje wobohich hrotow wutrobny džaf

Gólcž, redaktor.

„Pomhaj Bóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchěch pšchędawarňach „Sserb. Nowin“ na wšach a w Budyschinje dostacž.